

Gyűjtő: DR. FEKETE LÁSZLÓ

GYŰJTÉS IDEJE: 1967.

TART.: BÜSSÜI NÉPRAJZI ADATOK

12 lap

Földrajzi mutató: BÜSSÜ

Szám mutató: XVII

Iratgyűjtő

MSZ 5617
PAPIRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁROZÁS

ATVEETVE AZ EGYSÉGES LTK., 1068-a TITELÉ ALÓL

RIPPLONAI MUZEUM
KAPOSVÁR
Telefon: Postafiók 70.

1068

Büssüi családok, betyárhagyományok
történeli hagyományok, trufa.
Cdr. Fekete László

Cselédélet.

Ez bevezetője lenne a cselédsors leírásának, amely egy későbbi nagyobb tanulmány során kerülne kifejtésre.

Adatközlőm, Kanizsa Imre büssüi bácsi 80 éves és a helybeli Gaál uradalomban volt cseléd, sokféle besesztása volt, de leginkább kazánfűtő gőzgépkezelő munkájáról emlékszik. Az ő elbeszélését írom le az alábbiakban.

Az esztendő Szentgyörgy nappal kezdődött. A vége is Szentgyörgy nappal lett. Konvenciót fizetett az uradalom, ennek a mértékű 10 g gabona, 8 köbméter tűzifa, 1200 négyszögöl tengeri föld, 200 négyszögöl kert, 200 négyszögöl kenderföld. Marhatartás. 1 db marha/tehén/növendékevel. Sertést annyit tarthatott, amennyit tudott, pásztort a gazdaság fizette. Fertálypéz, 40 Pengő volt /negyedévre/, 1 évre 20 kg só. Minden fertályker kiadták a járulékot.

Lakást is adtak. Ez 1 szoba volt, fél konyha. A konyha közös volt, egy konyhára két család járt. Volt benn 2 rakett tűzhely. Gyógykezelést a gazdaság fizette. Orvos Igalban, meg Szibban/Semegy-szil/ volt. ^{ak} Kondr járt ki Szilból, ő erre emlékszik. Spájjz/éléskamra/^{nem volt,} -mondja Imre bácsi. A disznónak a senkáját a padlása rakták, mindenkinek külön volt elrekesztve a része.

Ha egy cseléd meghalt, a kepersőt a gazdaság megcsináltatta. Régi időkben volt úgy, hogy egy szobában 2 család lakott. Egyik lakott a szoba egyik felébe, a másik a másik felébe. Az asztalekat középre, egymás mellé tették. Volt olyan cseléd, aki mindig változtatta a helyét. Azt mondta az ilyen: 100 évig nem élek, száz pusztánál több van, nagyobb becsülete van, ha új cseléd valahol.

Febr. 24-én Mátyás napján volt a felmondás, a helykeresés. Ekkor az időben 2 napig el lehetett menni ^{helyet} keresni.

Tolna megyében jobban ismerte a szakást, mert naki/Nak/ születe, az öreg, ott a cselédek meg az iparosok Ujévkor álltak helybe. Ezeknél a helykeresése Mindenszentekkor/November 1./volt.

A szoba berendezése: 1 v. 2 ágy. Voltak supedli/alacsony/ágyak, ezeket betolták az ágy alá, a nagyobb ágy alá. A gyerekek az istállóban szalmán aludtak. Kép is volt a szobában. Olyan képek, amelyek a valláshoz igazodtak. Kathólikusnak szentkepei voltak, más vallásuaknak más kepei voltak. Sok csá ádnál látta az arádi vértanúk képét.

Kályha, cserépkályha volt, amit kívülről fűtöttek. Fiókos volt, piros fiókjai voltak. Vörös sárral rakták meg. Vörös föld, az kitartó agyag, mondja Imre bácsi.

Szek 2-4 volt.

Bánásmódról azt mondja: Ahol a gazdatiszt jó volt, ott az uraság

1068

hó _____-től _____ hó _____-ig

..... osztály

..... osztály

Büssi -i gyűjtések.

Hogyan kell, illetve lehet átadni betegséget?

Adatközlő: Nagy Móssa Lajos 52 éves tisz. dolgozó.

Ő is egyik rokonától hallotta azt, ha valami betegséget át akar adni másnak, akkor egy cserépfazékba bersót tettek. Valami kétes színű folyadékot öntöttek rá, melynek összetételére már nem emlékszik. Aztán pedig erre az anyagra, illetőleg ebbe a lébe beletettek egy fémpenzt. Ezzel kész is volt a folyadék és az előkészület a betegség átadására.

Ha valakit meg akartak rentani, akkor azoknak a kapujába, ott, ahol ki szoktak jönni, odavágták a cseréptálat. Eltört a cseréptál természetesen, de ez nem volt baj, az sem volt baj, hogy a darabjai ott maradtak.

A fontos csak az volt, hogy akit meg akartak rentani, akinek át akarták adni a betegséget, belelépjen. Ezzel már átadták a bajt, a betegséget.

Ezzel ragályos betegséget adott át, lába sebes lett. 40-50 évvel ezelőtt mindez fentallt, és el is hitték az emberek, és az ilyasmitől tartózkodtak, mert féltek tőle.

A gyerekek nem féltek a rentástól. A rentást okozó pénzt kivették a vízből, a leből, elmentek a beltába és palavesszót vettek rajta.

Bersóval is lehet rentani !

Az öreg N. Lajos bátyjáról meséli, hogy mikor ő gyerek volt, mint afféle gyerek, igen szeretett játszani. Egy alkalommal azonban nem mehetett el mégsem játszani, mert az édesanyja adott neki egy fazék bersót azzal a kikötéssel, hogy azt öntse bele a herhóba, /vizmosásba, /Olyan bersó volt, amit nem használtak fel, mert már nem kellett. Mivel nagyon sietett, utközben, Begnar Daniel bátyjára előtt egy része kiszóródott a bersónak. Erre B. Danielek igen haragosan el keztek kiabálni, miért öntötte oda a bersót?

Szóltak az gyerek édesanyjának, micsoda deleg az, hogy eléjük szórják a bersót, meg akarják rentani? Közben a gyerekeknek más bajok is akadt. Szemben lakott egy öregasszony, a Vajdics néni, aki ugyan szintén babenás asszony volt, de mivel nem az ő háza előtt volt, nem félt a rentástól, és fel akarta szedni a bersót, hogy elvesse. Mit csináljon a gyerek? Az egyik felnőtt kiabál érte, miért odaönti a bersót, a másik meg össze akarja szedni. Közben jött az édesanyja a gyerekek, aki nem is gondolta, hogy ilyen nagy riadalom lesz ebből a bersó elöntésből, hiszen ő a gyerekeknek azt mondta, hogy a herhaba vigye a szemeket, parancsot adott a gyerekeknek, hogy söpörje el a bersót és hozza el onnan. Ebben aztán mind a két fél megnyugodott. Az is, a rentástól félt, az is, aki össze akarta szedni a bersót, mert a bersó

..... osztály

..... osztály

eltűnően, a rentás megszűnt, de családlatésképpen nem kellett továbbra a bersó a másoknak sem, mert már nem rentásra felhasznált bersó volt tovább az összesepres után.

Végül aztán Lajos bácsi elsöpörte a helyét.

MA-114
Képzőművészeti

Patkó Bandiról, a híres betyárról, az öreg Horváth István úr récsi, bücsüi ember beszélt egy pár történetet. Adatközlöm, Nagy Lajos Elmondja, ahogy visszaemlekszik rá. Patkó Pistáról annyit hallott, hogy járt erre is és rabolt, de itt ezen a vidéken elfogni nem tudták, nehé kergették a pandurek.

Ellenben Patkó Bandit elfogták a pandurek. Kezeit összekötözték és vállatni keztek. Valahogy nem voltak magabiztosak, sem kellő erővel nem rendelkeztek ellene, ezért szerettek volna valóban "hüvösre" tenni. Volt ott egy jégverem, abba akarták tenni. Patkó belenezett és azt mondta: Nem megyek bele! - Miért? - kérdezték tőle. Van valami, amit ha megcsinálunk, abból lesz a baj! Erre a szóra az odaérkező káplárt lökte bele a verembe. Fenéken rugta.

Kermes Pista halála.

Varengi történet.

Elbeszéli Nagy Mózes Lajos bücsüi ember.

Várong Tolna megyei kisközség, Somogy, Tolna határán. Köves utja sem olyan régen van, mégis el van zárva a ^{miért is} villagtól, hat még a régi időkben! Viszont jó bora terem a Rózsahegyen, a szőlőhegyén, ezért érdemes volt felkeresni. A piarista papeknak volt itt szőlőjük és sok és jó berük termett Varengon.

Kermes Pista varengi születésű volt. Sokféle bety-rkedett, de hazament meghalni. A pandurek elől, menekült Várongra, de megsebesült. Egy uradalmi szérüskertbe menekült. Vele volt a puskája is, de patronjait ellődözte, hogy csak egy golyója maradt a puskában. Nagy nehezen felmászott egy szénás pajtába és ott lefeküdt a szénára pihenni. Közben beértek a pandurek és az apjához mentek. Az öreg Kermes letagadta, azt mondta, nincs is neki Pista nevű fia.

A pandurek ugyan nem hittek neki, de a házban s az udvaron nem talál-
tak senkit.

-3-

..... osztály

..... osztály

Később rájöttek, hogy a betyár a szénaspajtaban van a szénán. De nem mertek a pajta közelébe menni, csak távolról hangoskedtek. Közben egy lövés hallatszott. A pajta felől jött a lövés. Több nem jött, de a pandurek megijedtek. A pajta hajdu/aki ott lakott a szerűskert melletti lakásban/, neki az volt a feladata, hogy őrködjön a kazlakra, terményekre, kis idő múlva odament a pajtában lévő szénakazalhoz, ahova a sebesült Kermes Pista felmászott. Látja, hogy vér csureg a szénáról. Szólt a pandureknak, jöjjenek, ez végzett magával! A pandurek mondták neki, hogy nézze meg egész közelről, hogy mi van vele? Erre a pajtahajdu odament a szénakezdésre/Ahonnán kezdtek hordani a szénát, ott feküdt holtan Kermes Pista, agyonlőtte magát az utolsó golyójával. Somogy¹ származású betyár volt, később költözött Váreg-
ra az apja.

A pandurek is lassan odamentek, leházták a halott Kermes Pistát.

Közben jött az apja több más emberrel. Ismerték a betyárt. Mivel a betyár a szegény embereket nem bántotta, ezért még sekan sajnálták is a betyárt.

Apja erős ember volt. Mikor odaért, látja ám, hogy az egyik pandur belerug a halott Kermes Pistába, és ezt mondja: "No, piszkes disznó, sekat fárdtunk utánad!" Az öreg Kermes mest már nem tudta magát túrtóztatni, mest már vállalta, hogy ő az apja a halott betyárnak, odaugrott és olyan pefent adott a pandurnak, aki beleruhott a fiába, hogy az fölhenteredett/elesett/.

"Ha életében nem merted bántani, mest már ne bántsd!-mondta az öreg Kermes.

Ami nincs benne a történelemlétkönyvekben.

1068 (Rusok)

Dembinszky, Görgey, Kossuth, Nagy Sándor József a nép száján.

Dr. Feltételek

Nagy Mózes Lajos meséli:

Öregapám apja Dembinszky hadseregében szolgált. Volt egy barátja, akivel együtt szolgált, Sándor József nevű güllel ember. Kesei unokája meg most is él. Vásárra el szokott jönni, aztán ide is es beszélgettek az öregekről. Elmondták, hogy Dembinszky Henriknek igen szép felesége volt. Négy lovas hintóban szokott nyargalni a tábor előtt. A katonák intim dolgokat is megtudtak tiszteiktől. Azt beszélték a tisztek, hogy Görgey és Kossuth között e miatt az asszony miatt éles ellentét volt. Ugy látszik a siker, a győzelem Kossuthé volt, mert Görgey igen haragudott Kossuthra, meg a azokra is, akik Kossuthot pártolták. A tábernek is két pártra szakadtak. Egyik részük Kossuthhoz, másik részük Görgeyhez csatlakozott.

Egy csatában Nagy Sándor József volt a tábernek. /Hogy ez a csata hol

hol volt, ^{osztály} ~~est~~ a nagyapám sem tudta megmondani, ^{osztály} ~~mit~~ mesélt Nagy Mózsse Lajos /
-ahol az alábbi eset történt.

Mint említettem, a tábornoka Nagy Sándor József volt egy seregnek.
Igen szerongatta az ellenség. Futárt küldött Görgeyhez, aki nem messze ál-
lomásozott nagyobb sereggel, hogy legyen segítségére.

A futár egy falusi tanító volt. Görgey nemcsak megtagadta a kérés tel-
jesítését, de a futárt, gyávaság miatt főbelövésre ítélte. El is vitték a
vesztőhelyre a futárt, a katonák azonban nem lőtték agyon, hanem színelve
a kivégzést, a levegőbe lőttek. Így a futár megmenekült, el is szökött ké-
sőbb. Miután táberhelyükhöz nem messze volt Nagy Sándor József tábornok
ütközete, igen erős ágyudörgés hallatszott oda Görgey táberába.

Görgey kárörvendve ment be a tisztekhez, ezt hallván és azt mondta,
"Hallom, hogy izzad Nagy Sándor!"

Nagy Sándor Kossuth párti volt, ezért nem ment el Görgey a segít sé-
gére. Ezt mesélték az egykori katonák. Ez valóban nincs benne a történe-
lemben.

Másik 48-as történet.

Hogyan került fogságba egy ember?

Nagyapám apja volt szereplője az egyik Tisza menti ütközetnek.

A Tisza tulsó partján egy falu volt. Egy kissé magasabb volt a part és
nagy fakkal volt szegelyezve. Nem lehetett látni az oroszokat. Az inenső
oldalán volt egy rét, sűrűn tele volt fűzfákkal, itt táberozott az magyar
csapat.

Egyszer egy levás futár vagatattott oda, valamit jelentett a tisz-
teknek. Amint a domb felé néztek a túloldalra, a fák közül perfelhő emel-
kedett. Jöttek az oroszok.

Egy öreg paraszt jött hozzájuk. Azt mondta nekik, csináljunk már va-
lamit, mert az oroszok Kistakajnál már félig behidalták a Tiszát. Azonban
a magyarok nem csináltak semmit. Az oroszok közben leértek a Tisza part-
jára. Igen nagy tömeg lehetett, mert a nagyapám elmendése szerint
mindenhol orosz levasekat láttak. Egyszer a levasság megindult a part
hosszában, a hiden 4 sorban jöttek keresztül. A magyaroknak mindössze 4
ágyujuk volt.

A támadás megkezdődött. Az oroszok rengeteg ágyúval lőttek
bennünket, úgyhogy annyi volt az ágyugolyó, mint a tők.

Az ütközet hamarosan véget ért és a magyar sereg egy hétfő fu-
tott az oroszok elé.

Fogságba került a nagyapám is.

..... osztály

Mint hadifoglyot Orszérszágba akarták vinni. Hajtották őket az oroszok. A nagyapám bement egy nagy kukericásba azzal, hogy Neki W. c. -re kell menni. Az orosz folyton mondta hajde, hajde! de ő nem ment ki a kukericásból. Nagy volt a kukericás, de szőkevény is rengeteg volt benne. Annyi volt benne, hogy szinte állandan mozgott a kukericás. Nemcsak mozgott, hanem zörgött is. De megállni nem lehetett, és akit nem látattak, arról nem vettek tudomást. Miker a kukericás végére értek, ott volt a Tisz-a-part is. Egy halász hozta át azokat, akik tudtak fizetni. Nagyapámnak nem volt pénze, a halász nem akarta átvinni. Erre nagyapám rettenetes dühbe gurult és nekirentett a halásznk és megverte. Elmondta minden hazafiatián bitagnak. Ezután átvitte a halász, nagyapám aztán valahogy hazajött, nem került fogságba.

Sándor József göllel ember elment az oroszokkal. A Tiszán egy hajó ment tele katenával, azektól igen megijedtek, mert oroszok voltak, de nem bántették őket. Utközben Sándor József sehogysem tudott megmenekülni. Kikisérték a határig. Nagyon sokan voltak. Még névsort is készítettek. Magyar irnekek készítettek orosz ellenőrzés alatt a névsort. Ő így jelentkezett: Neven: Jóni János Vona községből. Nem szerette a dolgot, nem akarta átlépni az országhatárt, nem akart elmenni az oroszokkal. Jött-ment az udvaron, törte a fejet, hogyan lehetne elmenekülni? Addig jött-ment, míg egyszer bejutott az épületbe. Valami kenyhaféle épület volt, ahova beért. Talált egy nagy kemence nyílást és azon bebújt. Maga után betette az ajtót, rácsukódott a kemence ajtó.

Egyszer hallja, hogy névsort olvasnak: Halletta a saját nevét is Jóni János, Vona község. Ami persze csak kitalált neve volt. Nem szólt senki. De nemcsak ő hiányzott. A nevsorral tovább mentek.

Aztán később trembitáxlást hallott. Erősen zsibongtak. Elmentek. Nagy sokára mert előbujni. Hatha még maradt az oroszokból. Most meg azon tűnődött, hogyan tudja kinyitni a kemence ajtót? Amint ott feküdt gondolkodott, keresgélődött, észreveszi, hogy hiszen a csizmaszárában van dugva egy páreskés. /kenyhai fanyelű krumplihámzó, gyüölcsshámzó kés, amiből több is van, mert alcsó, gondolem ezért páres kes/

A páres kesnek nagyon megörült, rögbön kihuzta csizmaszárából és kipiszkalta vele a kemenceajtót.

Amint hátrafelé jött ki a kemenceből, egy /szolgáló/ cseléd lány éppen akkor ment el a kemence mellett. Nagyon megijedt, szaladt a gazdájához a hirrel. A ház gazdája magyar ember volt. Miker találkozott vele megkérdezte, hogy került a kemencébe? Elmondta élete sorát. A gazda megvendégelte, pénzt is a dott neki, hogy hazajöhessen. Így ért haza Szabó Pál göllel ember. Elmondta Szabó Pál göllel ember.

Elmondta az esetet Szabó Pál nevű göllei ember.

..... osztály

..... osztály

48-as történet.

Elmondta öreg Varga Ferenc körösztapám-mondta Nagy Mózse Lajos.Varga Ferenc 48-as honvéd fia volt.

Tisztje a szomszéd községből származott.Májernnek hívták,de mivel a haja vörös volt,mindenki csak Vörös Májernnek hívták. Majerral együtt a harcok folyamán alakulatuk a zamárdi plébánián volt elszállásolva.Tél volt,a Balaton be volt fagyva.A Balton tulsó oldalán császári seregtettek voltak A zamárdi plébánián volt több kath.pap,akik levelet irtak a császári seregek parancsnokának,hogy itt a plébánia környékén mekkora magyar sereg van ,a honvédek milyen erővel állomásoznak itt.A plébániát körülfogták a magyar katonák .A kert felőli kijáratnál egy huszár állt őrségben.Az egyik pap arra akart kimenekülni.A huszár a kardjával a pap fejét levágta A plébános nagyon megijedt,meg felelősséget is érzett,rosszul lett és az ijedtslgebe belehalt.A levelet elfogták az árulót leleplezték.

A szabadságharc elvesztése után a volt 48-as honvédek menekültek,hogy ne legyenek katonák.A nagyapám apja a birónak volt a veje,igy megmenekült a serezas alól.A Varga Ferenc,akiről szó volt,kénytelen volt menekülni.Szolgaként éppen Zamárdiba került.Hosszu idő után elmondták a szabadságharc elmenyeit.Elmondta aztán ő is ,hogy ő ott volt,amikor az egyik papot megölték,a plébános meg ijedtében meghalt.

Ugy látszik,a zamárdiak szeretteék a plébánosukat,mert a vörös Májert,aki aki a magyar egység parancsnoka volt,a rosszabbal etettek,vagy minden rosszat kivántak neki,mert annyira ráijesztett a papjukra,hogy bebélt.Persze,nem tudták,hogy a papok árulók voltak.Varga Ferenc aztán felvilágosította őket a valóságos helyzetről.Akkor aztán ők is másként gondáldelkeztak a delegról.

volt szigorú, ahol az uraság volt jó, ott a gazdatiszt volt szigorú./Szóval a szerepek ki voltak osztva./

Napirend:

Télen hajnali 4 óraker keittek fel etetni. Az ébresztő kengatással történt, verték a kolompot, vagy az ekevasat ütöttk valami vasdarabbal. Napkeletker fogtak be és napnyugtáig dolgoztak.

Etetés után megregg~~l~~ézték. Ha közel voltak a kecsma elmentek egy kis pálinkát inni. Voltak iszákások is, ~~akkor~~ ők már jó adag italt bevettek reggel.

Reggeli: kenyér, paprika, hajma/hagyma/, turó, esetleg vaj volt. Kenyeret maguk sütötték. Ha közel volt a lakás, akkor hazmánt reggelizni, ha messze volt az istállóban reggelizett. Elhozta a reggelit hazulról. Ebédet a cseládja, az asszonyok vitték utánuk.

Ebéd: leves és valamiféle főzelék volt. 1 óra ebédidő volt. Uzsonna/uzsenna/, délután 4-1/2 5 -ker volt. Időtartama: fél óra. Az uzsonna leginkább kengerből és szalonnából állott.

A vacserát az ebéddel vitték ki, rendszerint valami hűdeg étel volt, mint az uzsonna.

Nagyon sokszor előfordult, hogy hetelőben volt a cseléd/hétszámra kin volt a munkája mellett, májustól-~~október~~berig nem jött haza.

A munkát fogatos erővel végezték, de már gőzekével is szántottak.

A beszélgetés végén Kanizsa Imre bácsi a betyárekről is akart beszélgetni. Két betyárról emlékezett meg. Juhász Andrásról és Patkó Bandiról. Elmendem, hogy mit mondott róluk.

Juhász András.

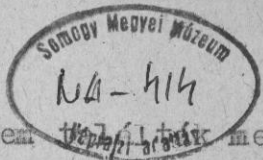
Büssü határában az ugynevezett Pipyagyujtó csárdában szokott tanyázni. Kisgyóni születésű volt. Bandájával együtt többször jár Büssüben. A pandureknak nagyszélű kapapjuk volt, kékkeszorus gatyájuk, piros szegésű csizmájuk. Juhász András eredetileg juhász volt. Egy alkalommal a birkái felfújódtak, úgy verték el a gazdaságból. A bosszu érlelte meg az elhátározást. Juhász András társairól nem tudott semmit Imre bácsi.

A pandurekkal az örsi csárdánál volt az összetűzés. Örs, Mernyén innen van, Szentgálosker és Mernye között. Betyárnevekre nem emlékszik kik voltak ott Juhász Andrással.

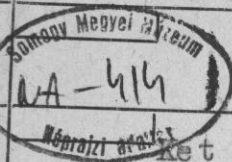
Juhász András minden kastélyt kirabolott, de szegény emberhez nem mentek, mondta Imre bácsi.

Patkó Bandi.

A koppanyi/törökkopányi/erdőn tanyázott. Egyszer itt is voltak Büssüben

Fényes nappal keresték a pénzt a kastélyban, de nem találták meg, mert jól eldugták előlük. Persze, azt mondták, hogy már másikkak elvitték Tőlük. Próbáltak erőszakoskodni, de mivel fényes nappal volt, sokáig nem mertek bent lenni a falak közt. Aztán elvitették magukat az Őrsi csárdába, ahol a csárdás jó emberük volt és ott egy nagyot mulattak. Nem itt érték őket a végóra, innen sikerült elmenekülni, csak hallotta ezt itt Büssiben.

Egy göllei eset.

1068. (Bücsü)

de Fekete Zoltán

/Humoros történet/

Ket testvér, meg a fatengelyes világban szántani ment egy pustára. Feleségeik otthon voltak. Szántás közben a föld végén megpihentek. Amint ott üldögéltek, arra ment egy barát. Kérdezték tőle, honnét jön? A barát elmondta, honnét jött, hol aludt Göllében. Kiderült, hogy az ő házuknál aludt. Miker elment a barát, az egyik testvér elment haza. Amikor hazaért, leült az asztal mellett a padra, fejét a tenyerebe hajtotta és szomerkedett. Nem szólt semmit. Egyszer bejött a fiatalabb menyecske. Meglátta az öregebbik urat/a férjének a testvérét/. Kérdi tőle, miért jött haza? Nem szólt

Sekáig kerlelte, de ő csak annyit mondott: Baj van, baj van! Mi a baj?
-kérkezte a menyecske. Nagy baj van! -mondogatta. Utóbb bejött a másik
menyecske is. A két asszony sirva könyörgött, mendja meg, mi baj van?
Nem szólt semmit. Utóbb mégis annyit mondott: Igen nagy baj van! A me-
nyecskék síró könyörgésére azt mondta: Eltörtétek a barát farkát, nekünk
keil megfizetni! Az egyik menyecske sirva mondta, hogy amig Óvele volt,
nem volt semmi baj, hanem amikor a Böskével volt, akkor halletta, hogy
valami nagyon káttegett.